

[Morten Lange.]

langt bedre til løsning af en sådan type spænding end de lidt voldsomme mandater, som det er meget nemmere at udarbejde, og som i den sidste ende gør sagen meget mere besværlig. Men altså på et par enkelte punkter har jeg givet den højtærede minister en meget alvorlig henstilling om at se meget nøje på, hvilke instrukser den danske styrke får med. Det er et spørgsmål, som i høj grad har at gøre med de danske styrkers sikkerhed, noget, som jeg naturligvis er overbevist om må ligge regeringen på sinde.

Det er naturligvis — og dermed skal jeg afsluttende trække mine synspunkter op — en ganske overordentlig besynderlig situation, vi er i, idet vi nu står over for at skulle lade vor beredskabsstyrke debutere ved at blive sendt til Cypern. Jeg håber, at den høje regering er fuldstændig klar over, hvilket indtryk det skal og må gøre på den danske befolkning, når det er helt tydeligt for os alle, at det, der foregår i øjeblikket, ikke bare er en borgerkrig i et lille land, men en borgerkrig, som er skabt på baggrund af en bestandig støtte af to nationer. To nationer, der er medlemmer af De Forenede Nationer, og to nationer — og det er det, som jeg synes især må give den danske befolkning noget at tænke på — som er medlemmer af NATO, og som plejer at skulle gå under den beskrivelse, NATO-magterne som regel får i det høje ting: hvor enormt fredseltskende og demokratiske de er. Ikke desto mindre kommer vi i den situation, at vi skal udsende vor beredskabsstyrke første gang til i realiteten at lægge en mur imellem de to parter, der er gået panik i, en panik, som er opstået på grund af de to NATO-magters ufredelighed over for hinanden. Det er en sag, som i højeste grad trænger til at være i vor erindring, når vi i de kommende år skal diskutere vor forbliven eller ikke forbliven i NATO.

Jeg tror i virkeligheden, at det lille modelforsøg, som er anstillet på Cypern, giver os bevis på den manglende sammenhæng, den manglende indre klarhed i NATO og giver os al mulig tydelig anledning til at finde frem til en politik, som jeg anser ganske svagt forsigtigt at være rigtigt begyndt ved den beslutning, som folketinget formodentlig tager om et øjeblik.

Iver Poulsen: Jeg vil gerne straks sige, at de uafhængige ikke har ændret syn på det foreliggende forslag om oprettelse af en permanent beredskabsstyrke. Vi mener stadig væk, at oprettelsen af en sådan beredskabsstyrke er betydningsfuld, og ikke mindst, som jeg også sagde det ved forslaget første behandling, fordi den kan blive spiren til noget større, hvis andre nationer vil følge det skandinaviske eksempel.

Siden første behandling er der imidlertid sket det, at regeringen synes at have fraveget en principiel forudsætning for opstilling af denne beredskabsstyrke. I bemærkningerne til forslaget hedder det nemlig:

„I de hidtidige planer er principielt forudsat, at en FN-beredskabsstyrke først skal opstilles, når de nuværende afgivelser til FN er ophørt.“

Efter det, vi har kunnet læse i aviserne, og det, vi nu har hørt i dag, er det regeringens hensigt at fravige den principielle forudsætning og ikke blot begynde opstillingen af beredskabsstyrken, før den nuværende danske afgivelse af FN-styrken er afviklet, men også at lade denne beredskabsstyrke træde i funktion, før denne afvikling er sket.

Denne afvigelse fra en principiel forudsætning for forslaget vil jo i hvert fald betyde en forøgelse af Danmarks udgifter til støtte for FN. Vi mener, at der skal foreligge vægtige grunde for en sådan udgiftsforøgelse, ikke mindst fordi vi netop på det her omhandlede område allerede har påtaget os økonomiske forpligtelser, som andre FN-nationer har skudt fra sig. Vi er da nok klar over, at det er situationen på Cypern, der er årsag til regeringens afvigelse fra en principiel forudsætning for forslaget, men da vi som sædvanlig er holdt uden for enhver drøftelse og kun har vor viden fra aviserne, kender vi ikke de grunde, som regeringen med de store partiers billigelse i det udenrigspolitiske nævn har haft for at fravige denne principielle forudsætning.

Men vi går ud fra, naturligvis, at regeringen og de partier, der er repræsenteret i det udenrigspolitiske nævn, har fået forelagt endog meget vægtige grunde for at opgive den nævnte forudsætning for beredskabsstyrkens opstilling, og at der ikke blot er tale om at imødekomme en måske ikke